

زنده شدن کابوس ۱۹۱۴ با جنگ روسیه علیه اوکراین

جنگ جهانی اول هیچ آدم خوبی نداشت، هیچ برنده‌ای نداشت، تنها سیاستمدارانی متوسط و کوچولو داشت که نمی‌توانستند از لبه پرتگاه عقب نشینی کنند.
#۴۷

به گزارش سایت خبری پرسون، دیوید گلدمن اقتصاددان و نویسنده آمریکایی در یادداشتی نوشت: جنگ جهانی اول هیچ آدم خوب و برنده‌ای نداشت. فرانسه به درستی به دنبال بازگرداندن اراضی‌ای بود که آلمان در سال ۱۸۷۰ ضمیمه خاک خود کرد. روسیه به درستی می‌ترسید که نفوذ آلمان مراکز صنعتی و زیربنای مالیاتی آن کشور را در بخش‌های غربی امپراتوری قطع کرده و تضعیف کند.

بریتانیا می‌ترسید که آلمان به امپراتوری فرادریایی آن کشور تجاوز کند. آلمان می‌ترسید که سیستم راه آهن روسیه بر مزیت آن کشور در تحرک و قدرت آتش غلبه کند. هیچ یک از این کشورها خواهان جنگ نبودند، اما هر یک از آن کشورها به این نتیجه رسیدند که بهتر است در سال ۱۹۱۴ میلادی بجنگند تا این که بعداً در شرایط نامناسب مجبور به جنگیدن شوند.

«کریستوفر کلارک» مورخ در کتاب خود در سال ۲۰۱۳ به نام «خواب روها» افسانه سیاه تجاوز آلمان در سال ۱۹۱۴ میلادی را برای همیشه دفن کرد و با استفاده از شواهد و مدارک موجود از آرشیو روسیه این استدلال را مطرح کرد که بسیج نظامی روسیه تزاری با تحریک فرانسوی‌ها عامل آغاز جنگ جهانی اول بود. در اولین تراژدی قرن بیستم هیچ قهرمانی برای تشویق و هیچ شجری برای هو کردن وجود نداشت تنها سیاستمداران میان قد و کوتوله‌ای وجود داشتند که قادر به عقب نشینی از لبه پرتگاه نبودند.

تمام آنان در تعقیب منافع حیاتی خود منطقی و در عین حال احمقانه و شرورانه عمل کردند و جنگ جهانی متعاقب آن دستاوردهای هزارساله تمدن غرب را از بین برد. ما با وحشت به رویدادهای سال ۱۹۱۴ نگاه می‌کنیم و متعجب هستیم که چگونه رهبران غرب می‌توانستند تا این اندازه کله شق باشند. با این وجود، امروز دوباره این کار را انجام می‌دهیم.

این باید درسی عینی برای بحران امروز اوکراین باشد. ولادیمیر پوتین با حمله به اوکراین، شرورانه و غیرقانونی عمل کرد، اما همزمان اقدامی منطقی انجام داد: روسیه منافعی وجودی در دور نگه داشتن ناتو از مرزهای خود دارد. روسیه موشک‌های آمریکایی در کی‌یف را به اندازه‌ای که ایالات متحده موشک‌های روسیه در کوبا را تحمل می‌کند نخواهد پذیرفت.

ایالات متحده می‌توانست با پایبندی به چارچوب حکومت محلی طبق توافق مینسک برای مناطق شرق اوکراین (که روس زبان‌ها سکونت دارند) در داخل کشور مستقل اوکراین از بحران جلوگیری کند، اما در عوض آمریکا ترجیح داد گزینه اوکراین برای پیوستن به ناتو را باز نگه دارد. این تصمیم منطقی و در عین حال احمقانه بود چرا که پوتین را به حاشیه راند.

هیچ بهانه‌ای برای توجیه اقدام پوتین وجود ندارد، اما می‌توان برای آن استدلال مشابه توضیحی پیدا کرد که در مورد اسلافش در سال ۱۹۱۴ میلادی مطرح کردیم: پوتین پیش از آن که غرب فرصتی برای مسلح کردن اوکراین به تسلیحات پیشرفته پیدا کند که در آن صورت باعث افزایش هزینه‌های عملیات نظامی برای روسیه می‌شد در اقدامی پیشدستانه حمله زودهنگام را انتخاب کرد.

چین رقیب بسیار قدرتمندتر از روسیه تحولات اوکراین را با نگاهی حسابگرانه زیر نظر دارد. چین با نگرانی‌های امنیتی پوتین ابراز همدردی می‌کند، اما از ماجراجویی نظامی او ابراز ناراحتی کرده است. این کشور از کمک به روسیه برای نادیده گرفتن تحریم‌هایی که غرب علیه روسیه اعمال کرده خودداری می‌ورزد.

چین سازوکارهایی برای تامین مالی تجارت با واحد پول ملی خود و جایگزینی برای سیستم سوئفت به منظور تراکنش‌های بانکی بین المللی را دارد که می‌تواند کمکی مهم برای پوتین باشد، اما نمی‌خواهد غرب را با ایجاد یک چالش مستقیم تحریک کند. در نتیجه، چین خواستار یافتن راه حلی از طریق مذاکره است.

با این وجود، چین از دریچه تنگه تایوان نیز به اوکراین نگاه می‌کند. پکن منافعی وجودی در سیاست چین واحد دارد که خواستار متحد شدن تایوان با سرزمین اصلی است. چین یک کشور ملی نیست بلکه یک امپراتوری چند قومیتی و چند زبانه است که در دهه ۱۹۳۰ میلادی با مداخله خارجی به بخش‌های متخاصم تقسیم شد. هر استان به اصطلاح شورشی، ثبات دولت چین را تهدید می‌کند. اگر تایوان به دنبال جدایی دائمی از سرزمین اصلی باشد چین آن ناحیه را با زور تصرف خواهد کرد. موازی با تصمیم پوتین در اوکراین ممکن است سناریوی مشابهی در مورد تایوان تکرار شود.

اگر غرب تلاش کند تایوان را در برابر تهاجم چین تسخیرناپذیر سازد چین احتمالاً پیش دستی خواهد کرد و پیش از دست دادن زمان به استفاده از زور مبادرت خواهد ورزید. چین احتمالاً می‌تواند ناوهای هواپیمابر آمریکایی را با موشک‌های خود غرق کند.

در رسانه‌های رسمی چین، بحث تلخی در مورد وضعیت موازی بین اوکراین و تایوان وجود دارد. ما پوتین را اشتباه ارزیابی کردیم همان طور که او درباره ما اشتباه کرد. هیچ تحریم یا محکومیتی ارتش روسیه را متوقف نخواهد کرد. ما نباید درباره چین دچار قضاوت اشتباه شویم. گاهی اوقات وضعیت ناخوشایند موجود بر تاس انداختن برای صلح یا جنگ ترجیح داده می‌شود.

منبع: فرارو